777/07

Den 20. august 2007 blev i sag nr. 70.396:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Industriens Pensionsforsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i forbindelse med et ansættelsesforhold har været optaget i en pensionsordning i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager over pensionskassens afvisning af at udbetale helbredsbetingede ydelser. Klagen angår tillige selskabets sagsbehandling.

Selskabet har afvist udbetaling med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1962, og at han har arbejdet som maskinarbejder. Den 8/12 2005 udfyldte og underskrev klageren ansøgning om helbredsbetingede ydelser. Af ansøgningen fremgår, at han den 1/12 2005 havde pådraget sig et kompliceret brud i venstre knæ og underben ved fald på knallert.

Af de lægelige akter fremgår, at klageren efter en operation blev udskrevet den 9/12 2005 med besked om at aflaste og træne knæet i seks uger. Den 19/1 2006 var klageren til ambulant kontrol, hvor en røntgenundersøgelse viste, at bruddet sad fint. Ved ambulant kontrol den 23/2 2006 var smerterne i benet aftaget, men klageren kunne fortsat ikke strække benet helt.

Den 20/4 2006 vurderede selskabets lægekonsulent T.S.S., at klagerens tilstand endnu ikke kunne karakteriseres som stationær, men at der næppe ville blive tale om et erhvervsevnetab på mere end 50 %.

Selskabet afslog udbetaling af ydelser og har efter korrespondance med klageren og indhentelse af yderligere lægelige og kommunale akter fastholdt, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen.

Af erklæring baseret på en undersøgelse foretaget 21/9 2006 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi K.K.P. fremgår bl.a.:

"**Resume.**
Det drejer sig om en nu 43-årig smed, der ved en trafikulykke den 1. december 2005 fik et knusningbrud af venstre skinnebenskonsol. Bruddet blev opereret til god stilling og er ukompliceret helet op i uændret stilling. Følges forsat ambulant. Ved dagens undersøgelse klager skadelidte over konstante smerter, der forstyrrer nattesøvnen. Skadelidte får dagligt smertestillende medicin. Venstre knæ er ustabilt og der er knæsvigt. Objektivt er gangen ikke normal. Venstre knæ er hævet og ømt på udvendige ledlinie. Knæet er skuffeløst og der er strække- og bøjemangel. Der er svind af venstre lårmuskel og føleforstyrrelse på indersiden af venstre underben.

Konklusion.
Der er fuld overensstemmelse med de fremsatte klager og de objektive fund. Skadelidte har en varig lidelse med konstante smerter, bevægeindskrænkning, hævelse, instabilitet, føleforstyrrelse, og nedsat kraft. Nogle af skadelidtes gener, kan være betinget af en menisk læsion. Det skal afklares ved den bestilte MR-scanning. På sigt kan det blive nødvendigt med indsættelse af et kunstigt knæled. Tilstanden er stationær og har været det i cirka 3 måneder. Skadelidte har mange gener. Skadelidtes arbejde på skadetidspunktet er et hårdt benbelastende arbejde, der forudsætter et stabilt, uømt knæ med fuld strækkeevne og bedre bøjebevægelse.

Det er min vurdering, at skadelidte fremover ikke kan passe et sådant arbejde - heller ikke hvis skadelidte får opereret en eventuel meniskskade eller får et nyt knæ."

Af erklæring dateret 10/11 2006 fra klinisk psykolog, neuropsykolog J.W.S: fremgår bl.a.:

"**Konklusion**
Med hensyn til undersøgelsens specifikke spørgsmål bliver konklusionen herefter, at der ingen intellektuelle dysfunktioner frembydes, og at der cognitivt i øvrigt kun på isolerede koncentrative områder er lette problemer, ligesom der afspejles ineffektivitet strukturerings- og delvist tempomæssigt. Det er ikke usandsynligt, at de frembudte fund kan relateres til ulykken i 97, men delvist jo også til en vis grad til arbejdsulykken i 04. I hvert fald anfører JS sig prætraumatisk både fingersnild og hurtig til at

sætte sig ind i noget nyt (- for en ordens skyld skal bemærkes, at jeg ikke har set lægeakter vedr. ulykken i 97). Samlet kan således anbefales, at indeværende revalideringsforløb fortsættes."

I arbejdsevnejournal dateret 21/6 2006 er under "sagsbehandlerens konklusion" angivet:

"Det vurderes, at J. har gode beskæftigelsesmuligheder. Han har været god til at fastholde sin kontakt til arbejdsmarkedet, og han har gennem sit arbejdsliv vist fleksibilitet og omstillingsevne. J. har en god faglig ballast til at videreudvikle sine kompetencer til områder, hvor der stilles mindre krav til fysisk indsats. J.s' ønske om at arbejde med tekniske og beregningsmæssige opgaver matcher efter min vurdering fint de fysiske skånehensyn, der vil være nødvendige i fremtiden. Det vurderes derfor, at J. - trods sine varige helbredsmæssige begrænsninger - kan opkvalificeres til beskæftigelse på ovennævnte område. J. bør støttes gennem en kombineret teoretisk og praktisk faglig opkvalificering."

Med virkning fra 15/1 2007 blev klageren ansat i fleksjob som tegnestue assistent med 2/3 løntilskud. Om skånehensyn er angivet:

"Arbejdstiden er aftalt til mandag til torsdag 8.00 - 13.30, incl. 15. min pauser, fredag 8.00 - 12.55, incl. 15. min pause.
Der er skånehensyn overfor knæbelastende arbejde samt nedsat tid og pauser efter behov."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale helbredsbetingede ydelser. Klageren har i klageskrivelse dateret 12/10 2006 anført:

"Jeg blev i juli 2006 ringet op af en tidligere sagsbehandler på sagen, som sagde at han ville indstille til udbetaling af invalidesum, når den sidste attest var modtaget. Læger, fysioterapeuter og de kommunale tiltag efter min skade, støtter at min arbejdsevne er meget nedsat, hvorfor jeg slet ikke forstår at der pludselig kommer en anden afgørelse end først stillet i udsigt fra Industriens Pension.

Industriens Pension har behandlet på sagen siden december 2005, altså 10 måneder, selvom der i forsikringsbetingelserne står at sagsbehandlingstiden aldrig er over 3 måneder. (Min tillidsmand foranledigede at skaden blev anmeldt hurtigt efter ulykken, men IP var kun få dage om at afgøre at skaden - på trods af at det slet ikke var muligt at afgøre omfanget af de varige følger, på afgørelsestidspunktet - ikke ville få konsekvenser som kunne udløse invalidesum. Jeg anmodede dog om at sagen, blev 'holdt åben', da vi meget tidligt i forløbet, fra hospitalet, blev gjort klart at det var tvivlsomt om jeg overhovedet kunne vende tilbage til arbejdspladsen).

Endnu ny sagsbehandler fra IP (dem har der været 6-7 af) kom på sagen, og pludselig vurderer man at jeg ikke er berettiget til invalidesummen!? Sagsbehandleren sagde i dag at hvis der på et tidspunkt bliver indstillet til førtidspension, kan jeg hen-

vende mig igen, da sagen så vil stå anderledes og jeg på den baggrund vil få min invalidesum!?

Nu synes jeg det tager en underlig drejning, for så vidt jeg under hele forløbet har været informeret har de kommunale tiltag intet med invalidesummen at gøre, da denne er baseret udelukkende på hvorvidt erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen, eller ej. Og alligevel siger man nu at førtidspension er lig med udbetaling af invalidesum?

For at få førtidspension skal man have en ubetydelig resterhvevsevne i ethvert erhverv, og da jeg stædig har fastholdt min ret til at forblive på arbejdsmarkedet, og kæmpet for at finde et job som jeg kan bestride, og en arbejdsgiver som kan bruge mig på trods af min skade, skal jeg nu forstå det sådan at hvis jeg bare vil læne mig tilbage og lade mig forsørge af det offentlige, vil jeg kunne få ikke bare min invalidesum, men også en løbende månedlig ydelse fra Industriens Pension?! Det vil jeg ikke! Jeg vil arbejde alt det jeg kan, så længe jeg kan.

Jeg mener at hvis Industriens Pension kan bruge det offentlige systems ydelser / tilkendelser som retningslinje ved fuld uarbejdsdygtighed, bør de samme retningslinjer gælde når der er tale om delvis uarbejdsdygtighed. Og her har kommunen altså vurderet mig berettiget til revalidering på grund af et betydelig erhvervsevnetab, som efter kommunens vurdering ender med fleksjob svarende til det timeantal jeg har nu (ca. 3.5 pr. dag), inden årets udgang.

Det offentlige vurderer iht. 'Kort sagt' - Industriens Pensions info.materiale til medlemmerne, vedr. invalidesum kontra førtidspension (Bilag ...) - borgeren strammere end Industriens Pension, hvorfor jeg slet ikke kan fatte at det offentlige har vurderet min erhvervsevne betydeligt nedsat, mens IP vurderer at den ikke er nedsat ift. deres regler?"

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 30/10 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Vi er enige med J.L.S. i, at hans erhvervsevne er betydeligt nedsat inden for fysisk belastende erhverv, som f.eks. hans tidligere beskæftigelse på DSS. Derimod vurderer vi ikke, at J.L.S.s gener fra venstre knæ vil være til hinder for, at han varetager et job uden fysiske belastninger med en indsats svarende til mere end halvdelen af det normale. Dermed er betingelsen for udbetaling ikke opfyldt, idet J.L.S. ikke har mistet halvdelen eller 2/3 af sin generelle erhvervsevne, jf. forsikringsbetingelsernes § 8, stk. 1, og § 7, stk. 1.

…

Vi er heller ikke enige i, at en sagsbehandler fra Industriens Pension i juli 2006 har ringet til J.L.S. og oplyst, at der er sammenhæng mellem bevilling af offentlig førtidspension og ret til ydelser fra Industriens Pension. Alle telefonsamtaler i Industriens Pension bliver i henhold til vores forretningsgange registreret. Der er ikke registret nogen udgående opkald til J.L.S. mellem den 24. april 2006 og den 18. august 2006, og der er i øvrigt ikke vedr. de opkald der er sket noteret noget om, at der skulle være ydet en rådgivning med dette indhold.

…
Vedrørende sagsbehandlingstiderne bemærker vi, at der intet sted i aftalegrundlaget er anført, at en sag altid bliver afgjort inden for 3 måneder. I øvrigt bemærker vi, at ansøgningen (bilag ...) blev modtaget i Industriens Pension den 12. december 2005 og, at afgørelsen (bilag ...) blev sendt til J.L.S. den 10. januar 2006, dvs. en sagsbehandlingstid på under en måned. Da han ikke var tilfreds med afgørelsen (se bilag ...) meddelte vi med brev af 9. maj 2006, at det ikke ville være muligt at afgøre sagen igen, før helbredstilstanden var stationær. Fra vi den 3. oktober 2006 modtog speciallægeerklæringen fra K.K.P. (bilag ...), hvoraf det fremgik, at tilstanden nu var stationær, gik der kun yderligere 8 dage før vi den 11. oktober 2006, sendte en afgørelse til J.L.S. (bilag ...). Da J.L.S. samme dag læste brevet via 'Følg din sag på nettet' (en mulighed for at følge sagsgangen og se brevene i sagen via internettet) og sendte en klage pr. mail (bilag ...), sendte vi samme dag et svar på klagen (bilag ...). Med dette forløb er det ikke vores opfattelse, at der er grundlag for at kritisere Industriens Pension for langsommelig sagsbehandling."

Klageren har her over for i skrivelse af 4/11 2006 til nævnet anført:

"Jeg mener at Industriens Pension i denne sag gør sig til både den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt uden at lytte til og forstå hvad der er reelt. Iht. deres tolkning af betingelserne for helbredsbetingede ydelser kunne jeg have mine tvivl om ikke enhver kunne henvises til ikke at have et erhvervsevnetab i ethvert erhverv?!

Jeg har aldrig været i tvivl om at hvis jeg blev fysisk uarbejdsdygtig, ville jeg få min invalidesum, da det er sådan jeg har forstået forsikringsbetingelserne, og det jeg så rigeligt betaler for. Jeg forventer at påbegynde fleksjob med ca. 17 timer ugentligt i løbet af december, fordi der ikke er jobs jeg kan varetage på fuld tid! Jeg har i samarbejde med læger og kommune fundet frem til mine ressourcer, som altså er begrænsede til under halvdelen. Jeg kan slet ikke forstå at Industriens Pension kan se nogle erhvervsmuligheder, som andre professionelle ikke kan få øje på!

Industriens Pension skriver i sit svarskrift at prisen for forsikring er baseret på de strenge krav til udbetaling, og at prisen ville være højere hvis der skulle vurderes anderledes. Jeg har kort undersøgt priserne på tilsvarende forsikringer, og kan oplyse at som jeg ser det er forsikringspræmien ca. 5-6 gange højere end tilsvarende forsikringer på markedet - men endda med en langt dårligere dækning og meget strammere betingelser for tilkendelse. Jeg betaler ca. kr. 6500,- for forsikringsdækning med en invalidesum på kr. 100.000 hos Industriens Pension. Bedre dækninger kan hos andre selskaber fås for ca. 1/5 af denne pris. Vedlagt i bilag 3 eksempler på forsikringspriser. Vedlagt i bilag årsoversigt fra 2005 vedr. forsikringspræmie

Jeg fastholder at medarbejderen fra Industriens Pension telefonisk har oplyst mig om, at der på baggrund af de indsamlede oplysninger og efter modtagelsen af den sidste attest fra fysioterapien på H. Sygehus, formentlig ville blive indstillet til invalidesum. Jeg registrerer desværre ikke den slags opkald, men kan kun i dag fortryde at jeg ikke har optaget samtalen. Medarbejderens navn er dog noteret, og jeg kunne ønske at denne kan indkaldes under vidneansvar til at afgive forklaring om på hvilken baggrund han har givet mig 'falske forhåbninger'. At Industriens Pension ikke

har registreret telefonopkald i tidsrummet 24.04.06-18.08.06 kunne tyde på at der er et hul i deres registreringer, da jeg har talt med flere medarbejdere i samme tidsrum. Bla. talte jeg (min kone på mine vegne) med den kvindeligelige medarbejder som anmodede mig om selv at henvende mig på H. Sygehus for at få udfyldt statuserklæringen fra fysioterapien, og efterfølgende ringede jeg for at tale med medarbejderen som havde givet udtryk for at der kunne udbetales invalidesum, men fik oplyst at denne var 'overgået til anden funktion', og en anden havde overtaget sagen. Så jeg føler mig stødt på min troværdighed hvis Industriens Pension på den måde bare kan benægte at have haft de samtaler.

Vedr. sagsbehandlingstiden vil jeg kun konstatere at der på Industriens Pensions hjemmeside står at man altid afgør sager indenfor 3 måneder."

Selskabet har i skrivelse af 21/11 2006 til nævnet bl.a. anført:

"J.L.S. skriver, at prisen for forsikringerne i Industriens Pension er 5-6 gange højere end prisen for tilsvarende forsikringer. De priser, J.L.S. sammenligner med, er imidlertid priser for ulykkesforsikring.

En ulykkesforsikring virker ved, at der udbetales en sum ved død, der skyldes en ulykke, som defineret i forsikringsbetingelserne, mens dødsfaldssummen fra Industriens Pension kommer til udbetaling uanset om den forsikrede dør pga. en ulykke eller af en anden grund.
…
J.L.S. ønsker, at vores medarbejder afgiver en vidneforklaring, idet han dog ikke nævner navnet på medarbejderen. Vores medarbejdere vil naturligvis gerne afgive vidneforklaring, men det er ikke vores opfattelse, at en sådan bevisførelse vil kunne ske for Nævnet. Vi fastholder i øvrigt, at der ikke har fundet en sådan samtale sted, idet vi henviser til redegørelsen i brev af 30. oktober 2006.

J.L.S. fastholder, at det fremgår af vores hjemmeside, www.industrienspension.dk, at sagerne altid bliver afgjort inden 3 måneder. Vi fastholder, at det ikke fremgår af hjemmesiden, men at vi har reklameret med, at vores gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgninger om helbredsbetingede ydelser er 3 måneder.

J.L.S. skriver, at vores medarbejder S.N. har oplyst ham om, at han kunne bede om at få sin sag genoptaget, hvis han fik bevilget offentlig førtidspension. Det er vi enige i, men vi er ikke enige i, at S.N. har oplyst, at der er en direkte sammenhæng mellem bevilling af offentlig førtidspension og ret til ydelser fra Industriens Pension. Det harmonerer også med, at der hverken i vores forsikringsbetingelser eller det øvrige aftalegrundlag er nævnt en sådan sammenhæng."

Endelig har klagerens ægtefælle i skrivelse af 14/3 2007 til nævnet anført:

"Det er fejlagtigt at J. er ansat på ca. 27 timer ugentligt. Han har kontrakt med DS - virksomheden hvor han var ansat ved arbejdsskaden, og som efterfølgende har oprettet særligt fleksjob til J. - iht. lovgivningen vedr. fleksjob, på 37 timer. Der er skånehensyn ift. bla. nedsat tid - dette er helt korrekt defineret, via kommunen, til 25.4 timer pr. uge. Der er i timetallet ikke fratrukket ½ time dagligt til frokostpause.

Virkeligheden er dog desværre en anden end på papiret, men da der skulle noteres et timetal i aftalen før denne kunne træde i kraft, udgik man derfor fra det maksimale timetal J. havde præsteret i ugen forinden aftalens indgåelse. Indtil primo januar 2007 have J. ikke på noget tidspunkt haft mere end en 3 ½ times arbejdsdag i jobbet. Reelt har J. gennem den tid han har været ansat i fleksjob, og i tiden forud med arbejdsprøvning og revalidering, haft et gennemsnitligt timetal på ca. 3 timer dagligt incl. pauser - altså ca. 15 timer ugentligt. Arbejdsgiveren brugte i øvrigt den meget nedsatte arbejdstid i sit argument for, at modtage det høje løntilskud til fleksjobbet, hvilket kommunen tiltrådte netop på baggrund af de mange 'afbræk' i arbejdstiden i form af sygedage og pauser. Ovenstående vil naturligvis kunne bekræftes hos arbejdsgiveren.

Selvom man tager de 25.4 timer ugentligt, som udtryk for den egentlige arbejdstid, (minus frokostpause) skal der fratrækkes de ekstra pauser som også er nævnt i fleksaftalen - men som Industriens Pension ikke har fundet det relevant at nævne i sit svar. Det er pauser som J. kan indlægge efter behov, enten i form af at gå tidligt hjem, eller ved at holde fri nogle dage, for at restituere sig. Indenfor overskuelig fremtid vil J. formentlig skulle gå yderligere ned i arbejdstid, da skaden erfaringsmæssigt forventes at give tidlig slidgigt.

Endelig mener jeg at man skal overveje om der altid kan sættes lighedstegn mellem præsteret timetal og reel erhvervsevne?! Personligt kender jeg fra mit job, til psykisk udviklingshæmmede ansatte, som møder på arbejdspladsen 37 timer hver uge, men dette er sjældent udtryk for at der bliver ydet samme arbejdsindsats som raske medarbejdere kan præstere indenfor samme timetal. J.s arbejdsindsats kan i de timer han er på virksomheden, uden sammenligning med ovennævnte iøvrigt, også variere meget pgra. hans smerte-tilstand, hvilket underbygger argumentet om 2/3 løntilskud.

Det er næppe heller sandsynligt at Jens ville kunne få samme gode vilkår hos en anden arbejdsgiver, hvorfor han i ethvert andet job med stor sandsynlighed ikke ville kunne præstere samme timeantal. Iht. vores samtaler med kommunen ville alternativet være førtidspensionering, men det vil J. slet ikke tale om før alle hans arbejdsmæssige ressourcer er afprøvet."

Nævnet har fået forelagt den omfattende korrespondance mellem parterne.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 8 Invalidesum**
Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne. Det tidspunkt, hvor erhvervsevnen anses for varigt nedsat, er, når det er lægeligt dokumenteret, at erhvervsevnenedsættelsen er varig og helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre (skadestidspunktet).

Stk. 2
Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering."

Af medlemspjece fremgår:

"**Ydelser ved invaliditet**
Industriens pension vurderer tabet af erhvervsevnen i samarbejde med vores lægekonsulenter. Vurderingen foretages i forhold til den generelle erhvervsevne, altså evnen til at arbejde i alle erhverv.

Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til de helbredsmæssige forhold ud fra en rent lægelig vurdering."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger samt oplysningerne om klagerens fleksjob finder nævnet, at klagerens generelle erhvervsevne - vurderet i forhold til de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser - ikke kan anses for nedsat i dækningsberettigende grad.

Herefter og idet nævnet ikke finder det sandsynliggjort, at en medarbejder fra selskabet telefonisk har afgivet et bindende dækningstilsagn,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen